

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 2T/80/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010391
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Mihalíková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2021:4620010391.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Renátou Mihalíkovu, v trestnej veci obžalovaného F. E., narodeného XX.XX.XXXX v F., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona v znení č. 214/2019 Z. z., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.06.2021, takto

rozhodol:

obžalovaný
F. E., narodený XX.XX.XXXX v F.,
trvale bytom F., na slobode,

sa uznáva vinným, že:

hoci mu z ustanovení Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje deti a to maloleté H., nar. XX.XX.XXXX a U.E., nar. XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 9P/239/2015 zo dňa 12.11.2015, právoplatného dňa 20.11.2015 bol zaviazaný prispievať na ich výživu spolu sumou 180,- Eur vždy do 15-teho dňa mesiaca vopred k rukám matky Q. H., bytom F., N.. C. č. XXXX/XX vyživovaciu povinnosť si v mieste bydliska ako aj na iných miestach riadne neplnil, plneniu sa úmyselne vyhýbal tým, že nikde nepracoval a o prácu nejvil záujem, pretože sa neprihlásil na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a živil sa len príležitostnou prácou, čím mu za obdobie od 19.11.2019 doposiaľ vznikol dlh na výživnom voči matke Q. H. vo výške 3 312,- Eur, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/62/2019 zo dňa 18.11.2019, právoplatného dňa 04.12.2019 za taký čin odsúdený,

t e d a :

sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a spáchal čin hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona v znení č. 214/2019 Z. z..

Za t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Topoľčany podala dňa 30.11.2020 obžalobu na obžalovaného F. E. (ďalej len obžalovaný) pod sp. zn. Pv 389/20/4406 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona v znení zákona č. 214/2019 Z. z.. Na hlavnom pojednávaní prokurátorka modifikovala podanú obžalobu v sume dlžného výživného za ďalšie obdobie - po podaní obžaloby.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po vyššie uvedenej modifikácii obžaloby urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku - že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní, na ktorom bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej Q. H., ako aj oboznámením listinných dôkazov - rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 9P/239/2015 o určení výživného, rodnými listami maloletých detí, potvrdeniami o návšteve školy, pracovnými posudkami, dokladmi o pracovnej činnosti obžalovaného, mzdovými listami, pracovným posudkom, správou Daňového úradu, správou Centrálného depozitára cenných papierov, správami Sociálnej poisťovne, ako aj pripojeným spisom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/62/2019, bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní nesúhlasil s tým, že by neplatil výživné. Tvrdil, že každý týždeň resp. každý piatok, niekedy to bolo aj v pondelok, dával poškodenej na ruku peniaze v hotovosti 40 eur - 50 eur, podľa toho ako mohol. Obžalovaný zároveň tvrdil, že pri niektorých týchto odovzdaniach peňazí resp. pri väčšine z nich bol prítomný aj jeho kamarát C. I.. O odovzdaní týchto súm poškodenej nemá ale žiaden doklad. Odovzdávanie peňazí prebiehalo buď na námestí v F. alebo pri cirkevnej škole. S deťmi sa nestretáva asi 1,5 roka z dôvodu, že podľa neho tomu bráni poškodená. Potvrdil zároveň, že si doposiaľ nedával na súd návrh na úpravu styku s deťmi, ani návrh na zníženie výživného. Je si vedomý, že má určenú rozsudkom súdu povinnosť platiť výživné na obe deti spolu vo výške 180 eur mesačne. V čase, keď bolo toto výživné určované, pracoval v Q., kde dosahoval zárobok okolo 400 eur mesačne. Obžalovaný zároveň uviedol, že nie je oficiálne evidovaný ako zamestnanec, a nie je ani evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Snaží sa poškodenej splácať dlh aj z predchádzajúceho trestného konania a to po 20 eur, čo jej dáva v rámci toho týždňa, prípadne spraví poškodenej nákup alebo jej dá o 10 eur viac, rovnako však ani o týchto skutočnostiach nemá žiadne dôkazy. Obžalovaný zároveň uviedol, že si nerobil žiadnu evidenciu o tom, koľko peňazí a kedy odovzdal poškodenej, či už titulom splatenia dlhu z predchádzajúceho trestného konania alebo po dátume 19.11.2020. Nelieči u žiadneho lekára, nemá predpísané žiadne lieky a nemá žiadne pracovné obmedzenia.

Poškodená s tvrdeniami obžalovaného nesúhlasila. Uviedla, že od 19.11.2019 jej obžalovaný nezaplatil žiadnu sumu výživného, neplatí nič, hoci má určené platiť 180 eur mesačne. S obžalovaným nie sú v žiadnom kontakte, naposledy sa s ním stretla na súde ohľadom predchádzajúceho trestného konania - tiež pre neplatenie výživného. Ona ani nevie kde obžalovaný býva. Sama obžalovanému navrhovala, aby jej výživné posielal šekom, tým by mali po problémoch a nemuseli by byť opätovne na súde. Poškodená poprela, že by jej obžalovaný zabezpečoval nejaké nákupy, uviedla, že deťom nekúpil ani žiadne darčeky pri príležitosti narodenín, menín, či Vianoc. V sobotu mala dcéra narodeniny, neposlal jej ani pohľadnicu, o deti nejaví žiaden záujem, ona mu určite v stretávaní s deťmi nebráni. S obžalovaným nie je v žiadnom mailovom ani telefonickom kontakte. Ona je od novembra 2020 zamestnaná v Q. na pracovnú zmluvu. So zaopatrením a výživou detí má bežné výdavky. Doposiaľ nepodávala žiadosť na úrad práce, sociálnych vecí a rodiny ohľadom náhradného výživného, ani nepodávala návrh na vymáhanie výživného u exekútora. S výchovou a výživou detí jej finančne vypomáha jej partner, ktorý s nimi žije v spoločnej domácnosti a ktorý je zamestnaný. Deti aktuálne navštevujú 7. a 2. ročník Základnej školy N. R. v F.. Poškodená poprela, že by sa s obžalovaným stretla na námestí v F. alebo

pred cirkevnou školou. Absolútne zároveň poprela, že by jej obžalovaný odovzdával nejaké peniaze na výživné v hotovosti, čím je zároveň vylúčené že by pri tom mohol byť nejaký jeho kamarát. Nikdy sa nestalo, že by odmietla podpísať obžalovanému, že jej odovzdáva nejakú sumu. Naopak, ona sama mu navrhovala platiť to šekom. Nevadilo by jej, ak by jej obžalovaný posielal peniaze na účet, nakoľko nemá voči sebe vedené žiadne exekúcie. Poškodená zároveň uviedla, že ani z predchádzajúceho dlhu, ktorý bol predmetom predchádzajúceho trestného konania obžalovaný doposiaľ nič nezaplátil. Obžalovaný vlastne súvisle neplatí už od predchádzajúceho trestného konania.

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 9P/239/2015 - 20 zo dňa 12.11.2015, právoplatným 20.11.2015 súd schválil rodičovskú dohodu, v rámci ktorej bol obžalovaný zaviazaný platiť výživné na maloletú V. v sume 100 eur mesačne a na maloletú N. v sume 80 eur mesačne s účinnosťou od 01.11.2015 vždy do 15-teho dňa príslušného mesiaca vopred k rukám matky (poškodenej).

Rodnými listami maloletej H.. E., nar. XX.XX.XXXX a maloletej U.. E., nar. XX.XX.XXXX je preukázané, že obžalovaný je otcom uvedených dvoch maloletých detí.

Z potvrdenia o návšteve Q. školy Sv. N. R. F. zo dňa 05.10.2020 mal súd za preukázané, že maloletá U. navštevuje 2. ročník a maloletá V. S. 7. ročník uvedenej školy.

Z potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, ako aj z výpovede samotného obžalovaného vyplýva, že obžalovaný nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Naposledy bol v tejto evidencii do 21.10.2014 a nepoberá ani dávku v hmotnej núdzi, ani žiadne iné sociálne dávky vyplácané uvedením úradnom. Úrad práce zároveň potvrdil, že poškodenej nie je vyplácané náhradné výživné.

Z potvrdenia zamestnávateľa V., s.r.o. (č.l. 38) zo dňa 20.08.2020 vyplýva, že obžalovaný mal v tejto spoločnosti uzavretú dohodu o pracovnej činnosti zo dňa 11.03.2020 ako pomocný robotník. Pracovný pomer bol ukončený vzájomnou dohodou 31.07.2020, obžalovaný nenahlásil vyživovaciu povinnosť na maloleté deti. Za obdobie trvania tejto dohody bola obžalovanému vyplatená čistá mzda v celkovej výške 157,67 eur (od 03/2020 do 07/2020).

Zo správy spoločnosti M. A., s.r.o. (č. l. 43) zo dňa 16.11.2020 vyplýva, že obžalovaný bol v uvedenej spoločnosti zamestnaný na základe dohody o pracovnej činnosti od 30.09.2020 do 23.10.2020, odpracoval iba tri dni a dôvodom ukončenie pracovnej dohody bolo to, že obžalovaný nenastúpil do práce, jeho pracovná morálka bola veľmi slabá, vyživovaciu povinnosť na deti nenahlásil a z uvedeného dôvodu mu nebola ani zrazená zo mzdy. Jeho čistý príjem za tri odpracované dni bol 92,20 eur.

Zo správy spoločnosti D..G., s.r. o. (č. l. 48) zo dňa 13.11.2020 vyplýva, že obžalovaný bol v tejto spoločnosti zamestnaný na hlavný pracovný pomer od 02.04.2019 do 10.07.2019, od 16.07.2019 do 16.07.2019, od 18.08.2019 - 06.11.2019 a na skrátený pracovný úväzok od 08.11.2019 do 23.11.2019. Obžalovaný nenahlásil vyživovaciu povinnosť na deti a dôvodom skončenia pracovných pomerov bolo ukončenie prác na daných projektoch. Za uvedené obdobie dosiahol u uvedeného zamestnávateľa celkovú čistú mzdu 4 778,29 eur.

Zo správy R., s.r.o. (č. l. 57) zo dňa 13.11.2018 vyplýva, že obžalovaný mal u uvedenej spoločnosti podpísanú dohodu o vykonaní práce od 01.01.2020 do 30.06.2020, nenahlásil vyživovaciu povinnosť, reálne nemal žiadnu brigádu - žiadnej sa nezúčastnil.

Zo správy Daňového úradu Nitra, pobočka Topoľčany zo 04.09.2020 súd zistil, že obžalovaný za roky 2015 - 2019 nepodal daňové priznanie.

Lustráciou v Obchodnom registri SR a Živnostenskom registri SR bolo zistené, že obžalovaný nie je vedený v týchto registroch ak podnikateľský subjekt.

Lustráciou v Katastri nehnuteľností SR bolo zistené, že obžalovaný nie je vedený ako vlastník nehnuteľností na území SR.

Lustráciou v evidencii vozidiel bolo zároveň zistené, že obžalovaný je vlastníkom motorového vozidla W. D. - v premávke od 16.05.2012.

Obžalovaný nie je držiteľom žiadnych cenných papierov - ako to vyplýva zo správy Centrálného depozitára cenných papierov SR.

Zo správy z miesta trvalého bydliska - G. F. obžalovaný nie je bližšie hodnotený s tým, že jeho správanie nebolo riešené komisiou na ochranu verejného poriadku-

V evidencii priestupkov má obžalovaný za obdobie 13.12.2019 do 18.11.2020 evidované štyri priestupky - všetky na úseku cestnej premávky, ktoré boli vyriešené v jednom prípade napomenutím, v ostatných prípadoch blokovými pokutami od 10 do 20 eur.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný ma doposiaľ evidované dve odsúdenia, a to trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/43/2016 zo dňa 06.05.2016 právoplatným 19.05.2016 pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 4 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok do 20.05.2017, v rámci ktorej sa osvedčil a na obžalovaného sa v prípade uvedeného odsúdenia hľadí akoby nebol odsúdený.

Druhý záznam je rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/62/2019 zo dňa 18.11.2019, právoplatným 04.12.2019, ktorým bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s použitím § 138 písmeno b) Trestného zákona. Za uvedený prečin bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktoré výkon bol podmienenečne odložený a určená skúšobná doba 2 roky, ako aj povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné. Uvedená skúšobná doba plynie obžalovanému od 05.12.2019 do 05.12.2021.

Súd na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku v spojení s § 277 odsek 4 Trestného poriadku následne nevyhovel návrhu obžalovaného na doplnenie dokazovania vykonaním dôkazu - výsluchu svedka C. I., ako dôkazu nadbytočného a nedôvodného vzhľadom k ostatným dôkazom týkajúcich sa skutočnosti, ktorú možno zisti z už skôr vykonaných dôkazov a zároveň súd konštatoval, že prítomnosť uvedeného svedka nie je možné zabezpečiť pre chýbajúce identifikačné údaje o ňom zo strany obžalovaného.

Súd rámci výrokovej vety tohto rozsudku modifikoval sumu dlžného výživného za ďalšie obdobie od podania obžaloby do vyhlásenia tohto rozsudku, nakoľko nebolo preukázané, že by obžalovaný zaplatil akúkoľvek sumu dlžného výživného. Dlžná suma výživného tak za žalované obdobie od 19.11.2019 do dňa vyhlásenia tohto rozsudku predstavuje sumu 3 312 eur.

Z vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak ako je uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku, keď bolo potrebné skutkovú vetu modifikovať v časti dlžného výživného za ďalšie uplynuté obdobie od podania obžaloby, nakoľko neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali tvrdenia obžalovaného o tom, že výživné čiastočne platil v hotovosti do rúk poškodenej, teda matky maloletých detí. Uvedené tvrdenie sa javí ako nevieryhodné aj s poukazom na skutočnosť že už predchádzajúcim rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 2T/58/2019 bol uznaný vinným z obdobného trestného činu a preto si len ťažko možno reálne predstaviť, že by aj po uvedenom odsúdení platil výživné poškodenej v hotovosti bez akéhokoľvek dokladu. Obdobne vierohodnosť výpovede obžalovaného znižujú aj správy vyššie uvedených zamestnávateľov, z ktorých vyplýva, že u žiadneho z nich nenahlásil vyživovaciu povinnosť, tak, aby mu mohli byť za týmto účelom vykonávané zrážky a je teda zrejme, že plneniu svojej vyživovacej povinnosti sa úmyselne vyhýbal.

Z odpisu registra trestov obžalovaného zároveň vyplýva, že obžalovaný už bol predchádzajúcim rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/62/2019 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, kedy mu bol uložený podmienenečný trest, aktuálne mu plynie skúšobná doba podmienenečného odsúdenia, avšak ani uvedená skutočnosť nemala na obžalovaného žiadny prevýchovný účinok a nevedla k tomu, aby svoju vyživovaciu povinnosť riadne resp. aspoň z časti v rámci svojich možností plnil.

Z vykonaného dokazovania - listinných dôkazov zároveň vyplýva, že obžalovaný nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie na úrade práce, nepoberá žiadne sociálne dávky. V minulosti bol evidovaný ako zamestnanec, prípadne pracovník na dohodu o pracovnej činnosti u vyššie menovaných zamestnávateľov, u žiadneho z nich však nenahlásil vyživovaciu povinnosť a vyživovaciu povinnosť si neplnil ani dobrovoľne.

Zo správy úradu práce zároveň vyplýva, že matke maloletých (poškodenej) nie je poukazované náhradné výživné a na výživné nie je vedená ani exekúcia, čo potvrdila aj samotná poškodená.

Zo správy z miesta trvalého bydliska nevyplývajú o obžalovanom žiadne negatívne poznatky, nebol riešený komisiou na ochranu verejného poriadku.

V evidencii priestupkov má evidované štyri priestupky na úseku cestnej premávky.

Z vyjadrenia samotného obžalovaného zároveň vyplýva, že v zamestnaní resp. hľadaní si zamestnania mu nebránia žiadne objektívne skutočnosti, vrátane jeho zdravotného stavu.

Skutok spáchaný obžalovaným bezpochyby vykazuje znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona v znení zákona č. 214/2019 Z. z., pretože obžalovaný sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej vyživovacej povinnosti voči svojim maloletým deťom a spáchal čin, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za takýto čin odsúdený.

Z takéhoto konania je obžalovaný jednoznačne usvedčovaný jednak výpoveďou poškodenej, ako aj predloženými listinnými dokladmi vrátane údajov o jeho zamestnaní a zároveň nebol zabezpečený a preukázaný žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, že by si obžalovaný vzhľadom na svoje tvrdenia svoju vyživovaciu povinnosť plnil hoci aj v hotovosti a čiastočne, k rukám poškodenej. Takéto vyjadrenie sa súdu zdá ako značne nevierohodné a to aj s poukazom na jeho predchádzajúce odsúdenie, kedy sa dopustil v podstate obdobného trestného činu, za ktorý mu aktuálne plynie skúšobná doba podmieneného odsúdenia.

Na základe uvedeného je potrebné konštatovať, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 - 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela a možnosť jeho nápravy.

U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ani žiadnu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona.

Obžalovanému preto bolo potrebné ukladať trest v rámci zákonnej trestnej sadzby, t. j. v intervale 1 rok až 5 rokov.

Vzhľadom na skutočnosť, že prejednávaneho skutku sa obžalovaný dopustil v krátkej dobe resp. plynule po predchádzajúcom odsúdení rozsudkom tunajšieho súdu 1T/62/2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 04.12.2019 a ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a to za obdobie 20.11.2015 do 18.11.2019, súd nepovažoval za dostatočné uloženie podmieneného trestu odňatia slobody obžalovanému, keďže je zrejmé, že predchádzajúce odsúdenie a podmienený trest odňatia slobody nemal na obžalovaného žiadny prevýchovný účinok. Preto uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Takto uložený trest podľa názoru súdu zodpovedá všetkým okolnostiam prípadu i osobe páchatela, je primeraný a schopný plniť funkciu ochrany spoločnosti, prevencie (individuálnej i generálnej) a zároveň vyjadruje morálne odsúdenia páchatela spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v

Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.